

ชื่อเรื่อง	การศึกษาและวิเคราะห์การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในพื้นที่ปลูกอ้อย โดยเทคนิคการจำแนกเชิงวัตถุจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม Landsat : กรณีศึกษา อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร
ผู้วิจัย	ศศิธร ฉัตรสุตารัตน์
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.นัฐพล มหาวิค
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ วท.บ สาขาภูมิศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	การจำแนกเชิงวัตถุ, ภาพถ่ายดาวเทียม, ก๊าซเรือนกระจก

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นับเป็นแนวทางในการลดปัญหาสภาวะโลกร้อนที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ พื้นที่ปลูกอ้อยเป็นหนึ่งในพื้นที่กักเก็บคาร์บอน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ปลูกอ้อยด้วยวิธีการจำแนกเชิงวัตถุซึ่งจะมาประมาณค่าการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(CO₂)) เพื่อประเมินการปลดปล่อยเชิงพื้นที่ โดยรวบรวมข้อมูลดาวเทียม Landsat ในปีพ.ศ.2540 พ.ศ.2549 พ.ศ.2556 และพ.ศ.2559 โดยวิธีการจำแนกเชิงวัตถุ (Object-based classification) และทำการตรวจสอบความถูกต้องของการจำแนกจากภาพ Google earth กรมพัฒนาที่ดิน และข้อมูลการลงสำรวจภาคสนาม ผลการศึกษาค้นพบว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่อ้อย ในปีพ.ศ.2559 มีพื้นที่สูงสุดเท่ากับ 171,200.27 ไร่ ในปีพ.ศ.2540 มีพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ป่าธรรมชาติสูงสุดเท่ากับ 124,773.12 และ 30,902.1 ไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในพื้นที่เกษตรกรรมปีพ.ศ.2540 กับ พ.ศ.2559 มีการปลดปล่อยก๊าซสูงสุดเท่ากับ -0.44 เทระกรัม (Tg) และในพื้นที่อ้อยและป่าธรรมชาติมีการกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงสุดในปีพ.ศ.2540 กับพ.ศ.2559 เท่ากับ 0.47 เทระกรัม (Tg) และ 0.26 เทระกรัม (Tg) ตามลำดับ

All rights reserved